

POPULARNONAUKOWE STRESZCZENIE PROJEKTU

Niepłodność stanowi obecnie problem cywilizacyjny. Niemożność posiadania potomstwa dotyczy 20% par starających się o ciążę. Zastosowanie technik wspomaganego rozrodu (ART, assisted reproductive technology) wydają się być jedyną skuteczną metodą leczenia pacjentek, które nie mogą zajść w ciążę w sposób naturalny. Stymulacja owulacji jest procedurą medyczną stosowaną zarówno w procesie in vitro oraz przed inseminacją, a także u pacjentek, u których występują cykle bezowulacyjne, tak jak w zespole policystycznych jajników. Leki pobudzające proces dojrzewania pęcherzyków jajnikowych wywierają również wpływ na szereg innych procesów w tym na układ krzepnięcia i fibrynolizy.

Celem pracy badawczej jest porównanie wpływu różnych protokołów stymulacji owulacji na tworzenie skrzepu osoczonego oraz proces jego rozpuszczania u pacjentek leczonych z powodu niepłodności.

U pacjentek zakwalifikowanych do stymulacji owulacji zostanie wykonane oznaczenie parametrów generacji trombiny i sprawności fibrynolizy przed i po zastosowaniu leków przyspieszających dojrzewanie pęcherzyków jajnikowych.

Przeprowadzone badanie pozwoli na poprawę skuteczności stymulacji owulacji i zwiększenie odsetka ciąż uzyskanych po zastosowaniu metod wspomaganego rozrodu. Ponadto wyniki tej pracy pozwolą na ocenę profilu bezpieczeństwa różnych protokołów stymulacji owulacji i przyczynią się do zmniejszenia ryzyka powikłań zakrzepowo – zatorowych u pacjentek leczonych z powodu niepłodności. Dodatkowo badanie to wpłynie na zmniejszenie częstości pobudzania dojrzewania kolejnych pęcherzyków jajnikowych, a przez to ograniczy ryzyko rozwoju złośliwych procesów nowotworowych w obrębie jajnika.